Յայնժամ զղրդեցաւ քաղաքն ամենայն, և իսկոյն ի վայրկեան ժամանակի խմբեցան անդ զօրք և զօրագլուխք, վաճառականք և արհեստաւորք, տեղականք և եկամուտք, որք յօրէնս Մահմետի էին՝ յարքունիս գլիգեցան: Եւ որք էին ի վերայ մանսուպից և փառաց, որ վերասացաւ, երկեան ի գնալն ի համաժողով հանդէսն, և կամ թէ՝ չհամարեցան ինչ լինել բանին յառաջելոյ: Եւ որք էին անդ, ոչ եկելոցն հայ և անհաւատ ասացին՝ համբաւ հանեալ: Եւ հաւանեալ ամբոխն վէզիրին և որք գտան անդ ի զագիցն՝ ղապի էօքէր արար (դուրս) և զՊուռնազ Հօճա զատէն՝ ի Պուրսայոյ մանզուլ ի ժամանակէ Ղարա Մուստաֆին՝ վասն քակելոյ զեկեղեցին Հայոց ի Պըրուսայ, գնայ Անատօլի (Ղապի էօքէր) արար: Եւ սպան զօրս և կամէր. նախ՝ զԹախլինճի Թագաւորին, և զՄէլէկն աքսորեաց իւրայնօքն հանդերձ. այս եղև Օգոստոս ամսոյ ԺԱ.-ն:

Եւ խորհէր զցայգ և զցերեկ քաջասիրտն Սիաւուշ, նաև մեծաւ հնարիւք սպան զմայր թագաւորացն Օսմանին, Մուրատին և Իպրահիմին, որ էր կին Սուլթան Ահմէտին, որ էր մեծահանճար կին, որ Քեօսէմ ասէին, զի սոքօք վարէր թագաւորութիւն որդոցն և ի բազում վրդովմանց և ի խռովութեանց էր ազատեալ: Բայց Սիաւուշս գողացեալ զմիտս արքայի և ևս խրատիւ մօրն, զի իւր լիցի ամենայն փառք և չարժեսցի որպէս և կամեսցի, զի ի կենդանութեան նորա մտեալ էր սայ ի տուն և կարդայր զօրհանապազ՝ սօֆի հանեալ զանունն և սգաւոր ի վերայ առն իւրոյ Իպրահիմին. զայս արար զի սկսեսցի զիւրն, որպէս ասացաւ: Սպանիլ վալիտէին մեծի՝ յՕգոստոս ԻԲ եղև: Եւ ի սոյն աւուրս սպան զպօստանճի պաշին, զխաս օտայ պաշին, զղզլար աղասին, զքեհեայ մեծ վալիտին և որք էին սիրելիք և ներքինիք և գանձա-